

Boemelende bedriegers

Klucht in vier bedrijven

door

GERARD VAN DIJK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BOEMELENDEN BEDRIEGERS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GERARD VAN DIJK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Personen in volgorde van opkomst:

THEODOOR DE WIT, een goedig mannetje.

ANNELIES, zijn zéér bazige echtgenote.

WIM VAN DOORN, zijn boezemvriend, vrijgezel.

SMIT, een uiterst geheimzinnige figuur.

GERDA VAN ZANTEN, jongere zuster van Annelies.

MARTIEN DE WIT, fuifnummer, geen familie van Theodoor.

MEVROUW SCHREGARDUS, nieuwsgierige buurvrouw.

ANTON WOUTERSE, een zéér verbolgen vader.

MEVROUW HARTEMINK, een zéér dankbare moeder.

KITTY HARTEMINK, haar nog dankbaarder dochter.

5 dames — 5 heren

Het stuk speelt in deze tijd, ten huize van Theodoor de Wit, in een klein provinciestadje „ergens in Nederland”.

De gehele handeling vindt plaats in een tijdsverloop van minder dan 24 uur, n.l.:

eerste bedrijf: vrijdagavond, ca. 7 uur,

tweede bedrijf: vrijdagnacht, tussen twaalf en één!

derde bedrijf: zaterdagmorgen, ca. 10 uur,

vierde bedrijf: zaterdagmiddag, ca. drie uur.

Het toneel stelt voor de goed - maar niet deftig! - gemeubileerde huiskamer van de familie de Wit. Fond-links een raam, waarvoor het dressoir. Fond-midden deur naar hal en bovenvertrekken. Rechts-achter deur naar keuken, rechts-midden schoorsteen met haard, rechts-voor een kastdeur. Links-voor een deur naar een logeerkamer. Links-midden een kleine vierkante tafel, tegen de wand, met er om heen drie stoelen.

Verder ongeveer midden op het toneel een salontafel met drie fauteuils. Schilderijen en verdere aankleding ad libitum. Echter moet op het dressoir een „gewoon“ bijjuuteriekistje staan!

N.B. - Links en rechts, gezien vanuit de zaal.

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek opgaat zit Theo met een bont schort in een der fauteuils aardappelen te schillen. Het schillenbakje heeft hij op zijn knieën. Naast hem staat een emmer, waarin hij de geschilde aardappels met veel gespetter laat verdwijnen. Hij heeft een niet-brandende peuk sigaar in zijn mond.

Nu pakt hij een extra grote aardappel en bekijkt hem verbaasd van alle kanten.)

Theo: Wat een kanjer!!!! *(begint dan tegen hem te praten)* Wat ben jij een kanjer, zeg! En wat heb jij een snuitwerk! Tjoei! Ik wou dat ik het even van je lenen kon. Een momentje maar! Om mijn vrouw aan het schrikken te maken!... Ja, dat durf ik nou alleen niet, hè. Zo'n lefgoser ben ik nou. Al mijn vrienden zijn lekker aan het biljarten en aan het borreltjes drinken en ik... bah, ik kan er wel om simmen. Ik zit hier met een groot bont schort voor, om voor mijn vrouw de... *(er wordt geroepen)* Theo!!! Ben je haast kaar? *(met een lieve stem)* Ja vrouwtje, ik ben bijna klaar... *(weer tot de aardappel)* Dat was ze nou, piepertje. Heb je d'r gehoord? Een lieverdje hè... Dat had je gedacht!!! *(plots boos)* Lief KAN ze wezen, daar niet van, maar oei oei oei... als ik niet doe wat ZIJ graag wil. Dan heb ik gewoon geen leven... *(weer zielig)* Niet, dat ik nou wèl een leven heb... Als ik jouw snuitwerk had, dan wist ik het wel. Dan zou ik op mijn poot gaan staan *(staat driftig op)* en ik zou zeggen: potverhierengunter!!! En nou vertik ik het om me nog langer door jou op me kop te laten zitten!

Annelies: *(verschijnt, strijdvaardig, met de armen in de zij)* Héhé! Tegen wie heb jij het wel, als ik vragen mag?

Theo: *(verschrikt)* eh... o... eh... tegen deze rotpieper. *(duwt hem plots bijna in haar gezicht)* Kijk! Kijk eens wat een snuitwerk! Daar zou je bang van worden, niet?!

Annelies: Bang?! Bang van een aardappel? Wat zullen we nou beleven? Heb ik een man getrouwd of een zak?!

Theo: *(zakt ontmoedigd weer op zijn stoel)* Dat zie je toch wel.

Annelies: Schiet dan toch ook een beetje op. *(Kijkt in de emmer)* Mijn hemel! Is dat alles wat je al die tijd gedaan hebt?! Dan kan ik nog beter een dienstmeisje nemen.

Theo: Eh... ja... eh...

Annelies: *(uitvallend)* En kijk nou eens hier! Die spetters!!! Je heb mijn hele salontafel bedorven. *(begint met punt van onderjurk verwoed er op te boenen)* Wat een verschrikkelijke stoethaspel ben jij toch. Kan

niet eens fatsoenlijk aardappelen schillen!

Theo: Dat idee van dat dienstmeisje... eh...

Annelies: (*plotseling razend*) THEODOOR!!!

Theo: (*schrikt zich 'n ongeluk, springt half op uit z'n stoel, waardoor het schillenbakje hem van de knieën dreigt te glijden. Met een angstig-snelle reactie weet hij 't nog net tegen te houden*) Allemachtig... wat... wat... ik schrik me 'n hoedje. Wat is er nu weer?

Annelies: Doe onmiddellijk die peuk weg! Bah... vuilpoets! Wie gaat er nou in vredesnaam aardappelen schillen met zo'n vieze sigarenpeuk in z'n mond! (*Theo deponeert snel de peuk in de asbak*) Oh ja... da's waar ook. Dat herinnert me eraan, dat ik nog twee gulden negentig van je krijg!

Theo: (*schrikt*) Twee gulden negentig?

Annelies: Ja, van 'n doos sigaren en 'n pakje scheermesjes! Geef 't me gelijk maar, voordat ik 't weer vergeet! (*steekt hand uit*)

Theo: (*benauwd*) Ik heb geen twee gulden negentig... eh... ik bedoel eh...

Annelies: Wat zeg je???

Theo: Ikke... ik heb geen geld meer in m'n portemonnaie, Annelies. (*laat 't zien*)

Annelies: Ma... maar hoe kan dat dan? Je hebt vorige week pas je zakgeld gehad voor de hele maand! Je wilt me toch zeker niet zeggen dat je in 'n week tijd 'n heel tientje hebt opgemaakt!??

Theo: Tja.. eh.. kijk vrouwtje.. eh.. dat zit zo.. Ikke.. ik heb van de week 'n keer pech gehad met m'n fiets.. eh.. 'n lekke band.. en zodoende, zie je..

Annelies: Ik zie niks! Dat kostte toch zeker geen tientje!!

Theo: Nee.. eh.. dat niet, maarre.. Wim kreeg nog wat geld van me, zie je.. en dat heb ik gelijk even met 'm afgerekend, begrijp je..

Annelies: Wacht 'ns even. Je bent toch zeker niet op dat onzalige idee van Wim ingegaan, om samen 'n lot te kopen voor dat idiote kindertehuis?

Theo: („*verontwaardigd*“) Nééuu, na.. natúurlijk niet! Nee.. dat mocht ik toch niet van jou!!

Annelies: Oh, ik wou al zeggen! Maar waarom kreeg Wim dan geld van je?

Theo: Oh.. eh.. hij.. eh.. hij had de vorige maand 'n paar keer koffie voor me betaald in de cantine.. die is immers opgeslagen enne.. m'n zakgeld was op, dus zodoende..

Annelies: Theodoor, er klopt iets niet! Dat kan hoogstens één of anderhalve gulden geweest zijn, dus je moet nog geld hebben. Oh.. wacht 'ns!! 't Zit natuurlijk in je portefeuille! Je bent stiekum aan 't

potten voor een of ander idioot plan! Maar dat zal je niet glad zitten, mannetje. Ik moet die twee gulden negentig van je hebben. Wacht maar, ik zal je portefeuille wel 'ns nakijken! (*vastberaden af, achterdeur*)

Theo: (*tot aardappel*) Ooooh.. mensenkinderen, nou zul je 't hebben, Piepertje. Nou ontdekt ze natuurlijk dat loterijbriefje! Oh.. oh.. oh.. nou is m'n leed niet te overzien! En ik heb nog zo tegen Wim gezegd dat hij dat vermaledijde lot moest bewaren. Maar nee, hij was natuurlijk weer eigenwijs.. ik moest 't bewaren, want hij was veel te slordig, hij raakte alles kwijt.. Ooooooh.. en nou ziet Annelies 't straks! Wat moet ik in vredesnaam zeggen, Piepertje? Ze.. ze vermoórdt me! Oooh..

Annelies: (*op met jasje van Theo en portefeuille*) Zo, hier heb ik 'm. (*hangt jasje over stoel*) Nou zullen we 'ns even kijken wat jij voor mij wil wegstoppen! (*opent portefeuille. Theo kijkt doodsbenuwd*)

Theo: Laat mij maar even, liefste.. (*komt overeind*)

Annelies: Geen sprake van!

Theo: Ja maar, vrouwtje, ik heb heus geen geld.. echt niet! (*Annelies wuift zijn bezwaren weg en wil de inhoud van de portefeuille diepgaand onderzoeken. Theo slikt en slikt etc., dan valt zijn oog op de emmer en in 'n plotselinge opwelling doet hij zogenaamd een stap naar Annelies en schopt daarbij pardoos de emmer om!*)

Annelies: (*woest*) Wel allemachtig nog an toe!! Sukkel dat je bent! (*werpt portefeuille op tafel, neemt de gevolgen van „de ramp” in ogenschouw*) Kijk nou toch 'ns.. m'n mooie kleed doornat! Oh.. stommeling!!

Theo: (*bevend*) Ja.. m.. m. maar.. kijk.. ik.. ik.. ik.. ik wou..

Annelies: Ach.. schei maar uit, onhandige stoethaspel! Vooruit, raap die aardappelen op! Schiet op!! (*Theo gaat de aardappelen oprapen. Annelies loopt mopperend naar de keukendeur*) 't Is zonde.. m'n mooie, nieuwe kleed doornat! (*af*)

Theo: (*zodra zij weg is vliegt hij naar de portefeuille*) Nou eerst dat lot! (*hij pakt het bewuste papiertje, kijkt dan schichtig rond*) Waar láát ik 't nou zo gauw? (*hoort Annelies*) Oh.. daar komt ze al! (*vliegt naar het dressoir en stopt het lot snel in het bijouteriekistje van Annelies. Snelt dan weer terug en gaat aardappels „rapen”*)

Annelies: (*op uit keuken met 'n dweil*) Zo, hier heb je 'n dweil. (*geeft die aan Theo*) Vooruit! Opdweilen!! (*wijst*) En denk er aan dat je 't goed doet!!

Theo: (*onderdanig*) Ja, lieve.. (*gooit de aardappelen in de emmer, begint nu onhandig met de dweil te manipuleren*)

Annelies: (*pakt portefeuille weer, bekijkt de inhoud*) Zo, dan zal ik 'ns kijken of je werkelijk geen geld meer hebt! (*zoekt en kijkt, vindt*)

uiteraard niks bijzonders) Nou.. hier zit in elk geval niks in. Hm.. misschien heb je 't er gauw uitgehaald terwijl ik in de keuken was! (*ziet het onhandige geklungel van Theo*) Ach sukkel! Te moet die dweil eerst 'ns gaan uitwringen. Zo helpt 't immers niet meer!!

Theo: Oh. eh.. ja, natuurlijk, vrouwtje, dat is zo. (*wringt de vuile dweil uit boven de aardappelemmer*)

Annelies: (*ontploft bijna*) Stommerd! Oh.. wat ben je toch 'n hannes!!! Schei maar uit, ik zal 't zelf wel doen! Maar geef me eerst 'ns antwoord. Je hebt toch niks uit die portefeuille gehaald, hè? (*legt deze op tafel*)

Theo: („verontwaardigd“) Natúúrlijk niet! Als je me niet gelooft mag je m'n zakken nakijken! (*begint bereidwillig zakken leeg te halen. Annelies laat 'm even begaan, haalt dan de schouders op*)

Annelies: Ho maar! Ik heb het alweer gezien! (*pakt dweil en emmer, wil daarmee naar keukendeur. Op dat moment wordt er gebeld*) Breng jij die rommel nou even naar de keuken, dan zal ik opendoen. (*zet emmer neer, geeft dweil aan Theo, gaat dan af, achterdeur. Theo slaakt zucht van verlichting*)

Theo: Oei.. oei.. daar ben ik nog aardig doorheen gesloft! (*met spullen af, keuken*)

Annelies: (*achter*) Ja, ik dacht wel dat jij 't was! (*laat Wim binnen. Wim heeft koffer bij zich*)

Wim: Is Theo er niet??

Annelies: Theodóór is in de keuken. (*pakt aardappelschilbakje*)

Theo: (*op, keuken*) Oh.. hallo Wim!

Wim: Dag Theo. (*ziet schort, begint te lachen*) Hahaha.. kerel, wat zie jij er gek uit met dat schort voor! Je bent toch geen vrouw! Hahahaha..

Annelies: Daar hoef je niet zo dwaas om te lachen! Hij.. eh.. hij wou de aardappelen voor me schillen.. (*reactie van Theo*) en om z'n kleren niet vuil te maken heeft-ie even 'n schort voorgedaan. Je kunt 't nou wel afdoen, Theodoor! (*met bakje af, keuken. Theo doet schort af*)

Wim: (*zodra Annelies weg is krant te voorschijn halend*) Kerel, Theo!! Ik heb nieuws!! Geweldig nieuws!!!

Theo: (*weinig enthousiast*) Oh ja?

Wim: Oh ja? Oh ja?? Man, kijk niet zo onbenullig! Als je 't hoort spring je tegen 't plafond. (*vouwt krant open*) Weet je 't nummer nog van ons lot?

Theo: (*begint iets te vermoeden*) Ja! L K 22453!

Wim: (*wijst in krant*) Nou.. kijk!!! (*Theo doet dit*)

Theo: L K 22453.. eerste prijs.. tienduizend gulden.. (*kijkt Wim nog wat lodderig aan*) Wil dat.. wil dat zeggen.. wil dat zeggen dat wij samen..

Wim: Dat wij samen tienduizend gulden hebben gewonnen!!!

Theo: *(maakt luchtsprong)* Hoeraaaaaah!!! Tienduizend..

Wim: Ssssst!!! Niet zo hard! Je vrouw mag 't immers niet weten!!

Theo: *(zachter maar niet minder enthousiast)* Tienduizend gulden..
(danst door de kamer) Hiep.. hiep.. hoi!! Dat is de man vijfduizend pop!! Jippie!! Vijfduizend gulden!! We zijn rijk.. schatrijk!! *(pakt Wim beet en danst met hem door de kamer. Als zij bij de fauteuil zijn waar Theo de emmer heeft omgeschopt, komt Annelies op uit keuken, met nu droge dweil. Theo duwt Wim snel in fauteuil)* Maar ga toch zitten, kerel!! *(hij hijgt nog 'n beetje van 't dansen. Wim gaat zitten)* Ga toch zitten!

Annelies: *(met dweil naar plek vóór fauteuil van Wim)* Wat waren jullie aan 't doen? 't Leek wel of jullie aan 't vechten waren. Je hijgt er van!

Theo: Oh.. eh.. Wim wilde niet gaan zitten. Stel je voor.. hij wilde direct weer weg! Ik heb 'm al gezegd dat jij dat natuurlijk niet aardig zou vinden!

Annelies: *(buigt zich inmiddels, met rug naar Wim, voorover om vloer te dweilen)* Vanzelfsprekend! Je drinkt natuurlijk eerst 'n kopje koffie!

Theo: Zie je nou wel! *(Wim maakt met 'n komische grimas 't gebaar om Annelies een klap tegen het ondereind van haar rug te geven. Theo weet hem door wanhopige gebaren te weerhouden)*

Annelies: *(klaar met dweilen, richt zich op)* Zo, ik zal gelijk even in gaan schenken.

Wim: Je weet, Annelies, voor jouw koffie zwicht ik altijd, ook al heb ik nog zo weinig tijd!

Annelies: Weinig tijd! Phoe.. Vrijgezel.. niks om handen! *(af, keuken)*

Wim: *(gehaast)* Zeg, even snel! We hebben op erewoord elkaar beloofd, dat we 't onmiddellijk zouden gaan vieren als we meer dan duizend gulden zouden winnen en dat we er 'n slordige avond van zouden maken.

Theo: Ja maar, dat vindt Annelies natuurlijk..

Wim: Ja, dat vindt Annelies natuurlijk niet goed! Dat begreep ik natuurlijk ook wel en daar heb ik al rekening mee gehouden. *(haalt enveloppe voor de dag)* Hier heb ik, in 'n opengemaakte enveloppe 'n aan jou gerichte convocatie voor de Districtsvergadering van de Korenbond in Daalhuizen, hedenavond om acht uur! *(laat een en ander zien)*

Theo: *(grinnikt)* Linkerd! Hahaha... Maarre.. hoe verklaar je dat die convocatie pas zo laat gekomen is?

Wim: Nou, doe nou niet zo stom! Die convocatie stoppen we bij de andere brieven in het brievenstandaardje! *(wijst)* Als Annelies zometeen binnenkomt zeg je dat ik gekomen ben om je te halen voor die vergadering. Je vraagt dan ook of zij soms 'n dag of tien geleden

geen convocatie gezien heeft. Ze gaat kijken in de brievenstandaard, vindt dit.. (*houdt enveloppe in de hoogte*) en denkt dan, omdat ze nou eenmaal verschrikkelijk vergeetachtig is dat het haar doodeenvoudig door het hoofd gegaan is! (*stopt convocatie tussen andere brieven in brievenstandaard*)

Theo: (*bedenkkelijk*) Nou.. als ze daar maar intrapt! Onderschat Annelies niet!

Wim: Ben je wijs! Dat komt best voor mekaar, als jij je rol maar met overtuiging speelt. En bedenk.. dan zijn we over 'n paar uur jofel aan 't biljarten en we drinken 'n lekker borreltje! 't Kan nou lijen!!

Theo: (*opfleurend*) Ja, da's waar.. de man 5000 piek.. Tjonge jonge, ik kan 't nog niet geloven.. 5000 piek!!!

Wim: (*haastig*) Daar komt Annelies! Dus denk er om wat we afgesproken hebben. Enne..

Annelies: (*op, keuken, met 3 kopjes koffie. Gaat zitten na gepresenteerd te hebben*) Zo.. asjeblijft!

Wim: Dank je wel, Annelies. Maar zeg.. er schijnt 'n beetje 'n misverstand te zijn, niet Theo?

Annelies: 'n Misverstand??

Theo: Ja.. eh.. vrouwtje.. eh.. Wim hier komt me halen voor de.. eh.. voor de Districtsvergadering van de Korenbond, vanavond om 8 uur in Daalhuizen. Ik zeg: „Vergadering??” zeg ik.. „ik weet van niks,” zeg ik. Toen zegt Wim; „Maar jij hebt toch zeker ook wel 'n convocatie gehad”? Ik zeg.. „ik weet van niks!” Begrijp jij daar nou wat van, lieve? Weet jij soms iets van 'n convocatie?

Annelies: Nou.. ik kan me niet herinneren zo'n convocatie gezien te hebben.. En àls die er geweest is moet-ie nog hier in zitten! (*naar brievenstandaard, Theo kijkt bedenkkelijk naar Wim, deze knikt bemoedigend*) Waarachtig.. hier heb ik 'm.. ja, inderdaad, voor vanavond acht uur, in Daalhuizen.. Dat begrijp ik niet.. ik kan me er niks van herinneren.. (*met convocatie terug naar haar stoel*)

Wim: Annelies.. Annelies!! Ik wist wel, dat je bar vergeetachtig was, maar dat 't zo erg was met je, had ik toch niet gedacht!! Goed dat ik aardig bijtijds hierheen gekomen ben om Theo op te halen.

Annelies: Ja, ho 'ns even.. ho 'ns even!! Je denkt toch zeker niet dat Theodoor zo maar op stel en sprong meegaat naar Daalhuizen??

Theo: Maar lieve, ik..

Annelies: Stil jij!! (*Theo slikt zijn woorden in!*)

Wim: Maar Annelies.. Theo kan onmogelijk die vergadering overslaan! Als voorzitter van ons zangkoor en als Districtsbestuurder móét hij vanavond aanwezig zijn!!

Annelies: Nou, voor één keer kunnen ze 't best zonder hem af. Niks

hoor.. 't gebeurt niet! Als we 't nou nog 'n paar dagen eerder geweten hadden..

Theo: Ja maar, vrouwtje..

Annelies: Stil jij!! *(Theo krimpt in elkaar)*

Wim: Toe Annelies, wees nou 'ns even redelijk! Die convocatie is minstens tien dagen geleden al binnen gekomen. Dat 't nou 'n beetje onverwacht komt is alleen maar te wijten aan.. eh.. ja, neem me niet kwalijk.. aan j uw vergeetachtigheid!

Annelies: *(minder zeker)* Tja.. datte... dat is natuurlijk wel zo.. maar ik heb er helemaal niet op gerekend..

Wim: Ik kan toch moeilijk naar de vergadering gaan en zeggen: 't Spijt me, heren, maar de heer de Wit komt niet, want z'n vrouw heeft doodeenvoudig vergeten de convocatie aan 'm door te geven, hij wist van niks!! Stel je 'ns even voor wat Theo  n jij dan voor 'n figuur zouden slaan!! Ze zouden gauw gaan denken dat Theo onder de pantoffel zit en niet eens z'n eigen correspondentie onder ogen krijgt!

Annelies: Tja.. dat is natuurlijk zo.. dat zou ik toch wel erg vervelend vinden.. Tja.. tja.. nou ja.. wat moet dat moet dan maar! *(maar nauwelijks verholten opluchting en blijdschap bij de twee vrienden!)* Alleen.. ik zie er toch wel erg tegen op om hier de hele avond  n de hele nacht alleen te moeten blijven! Want jullie komen natuurlijk vanavond niet meer terug!

Wim: Nee, de laatste bus gaat al om kwart voor elf, die halen we natuurlijk nooit. We zullen wel weer bij meneer Wiegersma blijven slapen, net als we al 'n paar keer gedaan hebben. *(als Annelies even niet naar hem kijkt maakt hij grimassen naar Theo om zijn vreugde over de gunstige ontwikkeling te uiten. Als Annelies naar Wim kijkt doet Theo op zijn beurt insgelijks!)*

Theo: Weet je wat vrouwtje.. ga jij dan naar Gerda! Die is altijd blij als je komt. En dan blijf je daar vannacht slapen en dan kom je morgenmiddag weer terug. *(kijkt op z'n horloge)* De bus naar Ouderberg vertrekt om kwart voor acht, die haal je makkelijk.

Annelies: Ja.. ja, da's niet zo'n gek idee, dat kon ik wel doen. Maar dan moet ik nou opschieten want ik moet nog een en ander beredderen. *(staat op, gaat naar keukendeur)*

Wim: En jij moet ook opschieten, Theo, want onze bus gaat om half acht. Wacht, ik zal je even helpen wat in te pakken. *(er wordt gebeld)*

Annelies: Oh, Wim, ga jij even opendoen, wil je? *(Wim naar achterdeur en af)* En jij, Theo, jij gaat zo snel mogelijk je spulletjes inpakken. *(Theo naar achterdeur)* Vergeet je tandenborstel niet!

Theo: Nee, vrouwtje. *(af. Annelies af, keukendeur. Even later Wim op, achterdeur, met Smit)*

Wim: 'n Ogenblikje, meneer.. eh.. dan zal ik mevrouw even roepen. (*af, keukendeur*)

Smit: (*kijkt snel om zich heen, neemt alles zeer goed in zich op, mompelt daarbij in zichzelf*) Even goed onthouen.. zo is de gang, dan de deur naar deze kamer.. hm.. ziet er allemaal goed uit.. zal best wat te halen zijn.. 'k ben benieuwd!.. Echtpaar zonder kinderen.. hij verdient goed.. zij houdt veel van mooie sieraden.. 't moet goed zitten.. En dat slot van die voordeur levert geen enkele moeilijkheid op, dat heb ik al gezien! (*via keukendeur Annelies en Wim op. Wim gaat direct naar de fonddeur*)

Wim: Hier is die meneer! Ik ga gelijk Theo maar even helpen, anders vergeet-ie de helft! (*af*)

Smit: Mevrouw, mijn naam is Smit. Tja, die naam zegt U natuurlijk niks, máár.. ik vertegenwoordig de Oude Ouderbergsche van 1822!! En die naam zegt U natuurlijk veel meer!

Annelies: (*ongemakkelijk*) Nee, helemaal niet! Die ouwe.. dinges zegt me hoegenaamd niks!!

Smit: Maar m'n liéve, lieve mevrouw..!!

Annelies: (*nog ongemaklijker*) Ik ben uw liéve, liéve mevrouw niet! En ik zou wel graag willen dat U 'n beetje opschiet want ik heb weinig tijd. Wat komt U eigenlijk doen??!!

Smit: Oh lalala..! Hebt U weinig tijd! Dat is bijzonder jammer want de zaak waarvoor ik kom vereist wel 'n rustige, weloverwogen bespreking. Ik ben namelijk gekomen om U veiligheid, geborgenheid en zekerheid te verschaffen. Om 't U mogelijk te maken voortaan uw moede hoofd onbekommerd, vrij van zorgen enzovoort enzovoort op uw peluw te vleien en te genieten van 'n gezonde, verkwikkende, door geen nare dromen verstoorde nachtrust.

Annelies: Meneer! U praat wel veel maar U zegt zo weinig! Schiet U alstublieft 'n klein beetje op want ik sta op 't punt om uit te gaan. Trouwens, 'n peluw gebruiken we allang niet meer!

Smit: Oh lalala!.. Hahaha.. dat was maar bij wijze van spreken, mevrouw.. 'n zogenaamde dichterlijke beeldspraak. Maar ik hoor, dat U dus op 't punt staat uw stulp te verlaten. Misschien kan ik dan beter de onderhavige, zeer belangrijke kwestie met meneer uw echtgenoot behandelen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto